

fajkeho nekmaneho šnadneho a nepravwego Njewa, dla pschecziwo Blischemu, teho najwoscheho Troshta, pschecziwo Rjecheja stemu Sswjedomnju paruja. Nebn da tausent mohlow a sako tausentmohlow ljepe bylo, schitkon Njew puschczicz, wschitku Nepraudosz czerpicz a snesz, dyzli s dobrej Wohlju a kampschnje Božu Nadu subicz, a do jeho Njewa sapanecz?

Schtu tehodla šwoju Wutrobu s Njewom a s Hidzenjom na tajke Waschnje stwerdnenu namaka, ton sini Ewange-

lion psched so, a pschemyšl sebi je prawje, a prosch Boha sa Wodaczje Rjehow, so tak dotho ton Njew pschecziwo Blischemu skhowat, a tajki nekšeszi janski byl je. Nekomdž so dotho, ale wodaj s Wutrobu. So by tebe Boži Ssud nepschekwatał, ale so by s Wodawanju tych Rjehow a wjecznemu žiwenu pschischoł, psches Krystuša nascheho wschitkich Wumoznika a Sbožnika. To sposchcz nam wschitkim nasch nadny Boh a Wotczecz we Tjebschach, Amen!

Na czi a dwazetu Redželu po šwojatej Trojizny.

w Schitkich Swjastow Pschetamarjo,
 JESU, kiž sy pschi nas tu;
 Tvojich Džeczi Lubowarjo,
 Kotrež wschelkej Nusy su,
 Pokaž na tem šwoje Ssudy,
 Schtož tu we nas hadam je,
 Ćacž twoj šwojerny Duch nas tudy,
 Steho Jastwa wurwedze, Amen!

Kneže JESU, ty možesch stu Radu tych Čilowekow k Hajmbi scžinicž, smol schal jich Radu, a rostamaj te Schipe tych Nepscheczelow, skotrymž na tvoju žyrlowiczku žylecz myšla. Woni so stowarschuja, so bychu teho fromneho popanyli. Čin, so by so jich Mudrosž k Luboszi, a jich Pasle, a Jame kotrež drubim leku a ryja, jim kam k Padu scžinite. Dženša je so to Estowo Simeonowe we tebi dopelnito: So sy postajeny jich welje k Padu, a k Zohrjestaczu. Pschetož twoji Espytarjo padžechu, dokelž so na tebe swažichu; dyž na tem Njeszi czi twoji psches tebe hohrjestanu. Moja Duscha, Kneže JESU, je tejšch laczna, mutna a kora, sbjen ju, so by psches tebe hohrjestanyta. Sbjen ju, Kneže, dokelž kama nemože. Sbjen ju, so by sa tobu bježata. Sbjen me, sbjen me stwojej Nadu, šmjel so JESU nademnu, wudžjel mi šam dobru Radu, pomhaj mi schal s Lubosžu. Pokaž ji, moj Kneže, so by nekotžita, aby so ne wobczejowata, dyž ju njedže k schiž a Horjo nadendže, jako by je nesaktujita. Ale so by na stary Dot a na stary Karbotž ladata, kał welje Ssmuschlow tam napifane, a Karbikow narjesane ma. Staj ji dalje psches twojeho šwojateho Ducha tu tvoju dženšnišchu Pschikasnju prawje psched Woczi: Dajcze Bohu, schtož je Bože, a Bežorej, schtož je Bežorowe. Tak so by ta Woschnosž to šwoje dostata, tebi pał tu Wutrobu žylje k wobydlenju dali.